

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4695/22
22.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Станиславе Митровић, председника већа, Јасне Лозук и Александре Лековић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Сретко Шево, адвокат из Београда, Архимандрита Герасима Зелића бр. 8, против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Љубислава Дука, адвокат из Београда, Цара Уроша бр. 55 и ГГ из ..., чији је пуномоћник Светлана Папић, адвокат из Београда, Др Александра Костића бр. 15, п. фах 584, ради утврђења, одлучујући о жалбама тужених изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П 9724/21 од 16.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 9724/21 од 16.05.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца па је утврђено да су тужиоци сувласници на породичној стамбеној згради, означеној бр. 3, површине 44м² у ..., Општина ..., ул. ... бр. ... са уделом од по 1/3 дела и држаоци са правом коришћења на породичној стамбеној згради означеној бр. 5, површине 5м² и породичној стамбеној згради означеној бр. 6, површине 8м², на истој адреси, са уделом од по 1/2 дела, као и са правом коришћења земљишта под истим зградама и са једнаким уделима, које непокретности су све уписане на К.П. бр. ... у ЛН бр. ... КО ... а што су тужени дужни да признају и трпе и дозволе тужиоцима да по основу ове пресуде упишу своје право власништва и право коришћења код надлежне Службе за катастар непокретности. Ставом другим изреке обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 187.800,00 динара.

Против наведене пресуде тужени су благовремено изјавили жалбе побијајући је у целости, из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11 са изменама и допунама), апелациони суд је оценио жалбе тужених нису основане.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које апелациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању на основу оставинског решења Другог општинског суда у Београду О бр. 473/80 од 14.02.1981. године, иза смрти пок. ДД, бив. Из ... ул. ..., право власнишва (ванкњижно власништво) на стану у ул. ... у укупној површини од 51 м² а који се састоји од оставе, собе, кухиње и предсобља и на стану у ул. ... на укупној површини од 12 м² која се састоји од собе и кухиње, КП ... су наследили на основу закона ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., и то на једнаке делове, свако на по 1/5 целокупне заоставштине. Наследници су дана 29.07.1992. године код адвоката ... из ... закључили Споразум о вансудском развргнућу имовинске заједнице санаследника. По овом споразуму кућа на адреси ... припала је ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ са по 1/3 идеалног дела а кућа на адреси ... је припала ЂЂ и ИИ са по 1/2 идеалног дела. Сваки од наследника је по закључењу споразума ушао у државину свог припадајућег дела а то су наставили и њихови потомци, тако да фактичко стање тада успостављеног права власништва и државине траје и данас. Предмет ове тужбе је кућа на адреси ... која је по деобном споразуму припала ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ са уделом са по 1/3 идеалног дела. Наследник ЕЕ је њен син, тужилац ББ а наследник ЖЖ је њена ћерка, тужиља АА. Наследници ЗЗ су унуци, овде тужени ВВ и ГГ.

Преносом земљишно-књижних података у РГЗ, КП ... је променила своје границе, површину и број тако да је након тих промена добила број ... у површини од 1550м². Приликом преузимања земљишно-књижних података од стране РГЗ у поступку излагања на јавни увид 2002. године ЗЗ је једина од наследника учествовала у том поступку, и иста није приказала ни приложила сву документацију односно није приложила наведено решење о наслеђивању по којем је наследила 1/5 предметних непокретности као ни споразум о деоби већ је приложила доказе у којима је наведена као једини власник предметних непокретности и то: закључак Општине Раковица бр. 356-67/94-II од 28.06.1994. године којим је по њеном захтеву обустављен поступак правног статуса објекта на кат.пар. ... КО ... јер је општина нашла да нема елемената бесправне градње већ да се објекат сматра легално изграђен, и решење Општине Раковица бр. 15-75/98-II од 18.3.1998. године којим је по захтеву ЗЗ обележен кућни број ... у ул. ... у ... и истим решењем је констатовано да је и раније био исти кућни број. Пошто је наследница ЗЗ представила себе као јединог наследника и власника предметних непокретности, извршен је упис свих непокретности на предметној парцели у њену корист.

Према Листу непокретности бр. ... за КО ... уписана је КП бр. ... и то земљиште под зградом и другим објектом у површинама од 19м², 12м², 44м², 36м², 5м² и 8м², затим земљиште уз зграду и други објекат у површини од 500 м² и воћњак II класе у површини од 926м², односно укупно 1550м². Парцела је уписана као државна својина Републике Србије са правом коришћења ЗЗ са уделом од 44/1550 и ЈКП “Зеленило – Београд” са правом коришћења од 1506/1550. На свих шест објеката као облик својине

уписана је приватна својина, на помоћним зградама 1 и 2 као држалац уписана је 33, на породичној стамбеној згради бр. 3 уписано је да 33 има право својине, а на објектима бр. 4, 5 и 6, породична стамбена зграда као држалац уписана је 33, а све наведено са обимом удела 1/1.

Налазом и мишљењем судског вештака за област геодезије Милана Туцовића урађеног на околност уређења начина коришћења фактичког стања кат. Парцеле ... КО ... као и објеката који се налазе на предметној парцели у ул. ... утврђено је да је коришћење како самог објекта тако и дворишта, у мерама и границама приказаним у налазу, уређено у складу са решењем о наслеђивању и у складу са споразумом о развргнућу имовинске заједнице санаследника односно да је 1/3 стамбене зграде означене са бројем 3 физички издвојена у корист наследника 33 односно њених потомака док су преостале 2/3 истог објекта као и објекти означени бројем 5 и 6 у целости издвојени у корист тужилаца а у складу са том поделом успостављена је и линија разграничења самог дворишта, па је на тај начин утврђен обим коришћења стамбене зграде означене бр. 3 и саме парцеле тако да свако несметано улази и користи свој део објекта.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања и члана 211 Закона о парничном поступку, чланова 20 и 21 Закона о основама својинскоправних односа и члана 3 Закона о промету непокретности првостепени суд је правилно утврдио да су тужиоци сувласници на породичној стамбеној згради бр. 3 са уделом од по 1/3 дела и држаоци са правом коришћења на породичној стамбеној згради означеној бр. 5 и породичној стамбеној згради бр. 6 са уделом од по 1/2 дела, као и са правом коришћења земљишта под истим зградама и са једнаким уделима, сходно извршеном упису у лист непокретности, имајући у виду да решење Другог општинског суда у Београду О бр. 473/80 од 14.12.1981. године о наслеђивању представља доказ о праву су својине односно сукоришћења тужилаца на објектима обухваћеним тужбеним захтевом а које је право регулисано и споразумом о деоби наследника.

Имајући у виду да тужиоци траже право сувласништва односно право коришћења на породичној стамбеној згради означеној број 3, породичној стамбеној згради означеној број 5 и породичној стамбеној згради означеној број 6 на којим зградама није уписано било какво право Републике Србије и ЈКП "Зеленило Београд" то исти нису морали бити обухваћени тужбом за тражено утврђење права својине односно право коришћења на породично стамбеним зградама. Надаље, имајући у виду налаз и мишљење вештака за област геодезије, предметни објекат на парцели ... означен на катастарском плану као и у листу непокретности под бројем 3 правни претходници тужилаца и тужених су поделили тако да су тужиоцима, односно њиховим правним претходницима, припали објекти и двориште и то: део објекта означен у ЛН под бројем 3, П=30.42 м², објекат означен у ЛН под бројем 5, П=4.96 м², објекат означен у ЛН под бројем 6, П = 7,62 м², двориште П= 389,00 м², све укупно П= 432,00 м². 33 правном претходнику тужених припао је објекат означен у ЛН под бројем 3 у површини од П=14 м². Из наведеног произилази да тужиоци користе двориште у укупној површини од 389,00 м² као земљиште за редовну употребу објеката. Имајући у виду укупну површину катастарске парцеле (1505 м²) ова површина земљишта које служи за редовну употребу објеката улази у 44/1550 уписаног удела права коришћења правног претходника тужених на парцели. Због тога су неоснованим оцењени наводи жалбе

туженог ВВ да су Република Србија као власник и ЈКП “Градско зеленило” сукорисник морали бити обухваћени тужбом сходно члану 211 став 1 ЗПП.

Неоснованим је оцењен и жалбени навод туженог ВВ да споразум о развргнућу имовинске заједнице није оверен пред надлежним органом, имајући у виду да се за пуноважност уговора о развргнућу сувласничке заједнице не захтева овера потписа странака пред судом, јер се деобом не врши промет непокретности. Како је у конкретном случају између санаследника пок. ДД извршена вансудска деоба сходно члану 228 став 1 Закона о наслеђивању то су неосновани жалбени наводи да тужбом нису обухваћени сви наследници пок. ДД јер исти, имајући у виду извршену поделу, нису јединствени супарничари.

Без утицаја су жалбени наводи овог туженог да су свим оставинским решењима која се односе на наследнике санаследника из пок. ДД, а која су донета након Споразума о развргнућу имовинске заједнице санаследника, наследници оглашени на по 1/5 имовине, а не на по 1/3 имовине, имајући у виду да се санаследници пок. ДД на основу овог споразума нису укњижили у земљишне књиге, али су исти фактички користили непокретности према наведеном споразуму који су сви прихватили и који је фактички реализован.

Неосновано се жалбом овог туженог оспорава налаз и мишљење вештака, који је прихваћен као логичан, објективан, аргументован и дат у складу са правилима струке и детаљно образложен, наводима да је урађен произвољно, према казивању тужилачке стране и без учешћа тужене стране, имајући у виду да су налаз и мишљење вештака тужиоци приложили сходно члану 261 ЗПП, а које вештачење овај тужени није оспоравао током поступка осим што је паушално навео да вештак излази из задатка и да се бави правним питањима. Ови наводи нису образложени релевантним примедбама, нити је налаз и мишљење вештака доведен у сумњу сходно одредби члана 271 Закона о парничном поступку, којом законском одредбом је странкама пружена могућност да ангажују стручњака или другог вештака уписаног у регистар судских вештака који ће да сачини примедбе на достављени налаз и мишљење или нов налаз и мишљење у писаном облику, које право и могућност овај тужени није искористио.

Неосновано се жалбом овог туженог указује да није утврђена права вредност спора, имајући у виду да је у тужби означена вредност спора 50.000,00 динара. Како је сходно члану 33 став 2 ЗПП прописано да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби, па како првостепени суд није сходно ставу 3 наведеног члана најкасније на припремном рочишту брзо и на погодан начин проверио тачност означене вредности и утврдио вредност предмета спора, то у каснијим фазама поступка не постоји законом прописана могућност да се означена вредност у тужби проверава, због чега је правилно првостепени суд сматрао да је вредност предмета спора она која је означена у тужби, па су сви даљи жалбени наводи овог туженог оцењени неоснованим.

Неосновано се жалбом овог туженог указује да је остало непознато који су то објекти од 5м2 и 8м2. Из налаза и мишљења вештака као и страначких исказа тужилаца, које је суд прихватио као искрене, јасне и у битном сагласне са осталим изведеним доказима, утврђено је да објекат у ... сада носи ознаку објеката бр. 3, 6 и 5 те

да су након закљученог Споразума о вансудском развргнућу имовинске заједнице санаследника, правни претходници странака на тим деловима вршили грађевинске радове, па је 1/3 објекта означеног под бр. 3 и физички издвојена у корист 33 која је и доградила нов део куће (објекат бр. 4), док су преостале 2/3 истог објекта као и објекти означени бр. 5 и 6 у целости издвојени у корист правних претходника тужилаца. Притом, тужилац ББ у свом страначком исказу није навео да свакоме од наследника припада по 1/5 имовине како се то жалбом неосновано указује, већ је навео да са кућама није ништа спорно а да сматра да парцела треба да се подели тако да свима припадне 1/5 делова.

Осталим наводима жалбе овог туженог не доводи се у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, због чега, иако цењени нису посебно образлагани на основу овлашћења другостепеног суда из члана 396 став 1 ЗПП.

Неосновано се жалбом туженог ГГ указује да се он током поступка налазио на издржавању кривичне санкције у иностранству, а потом и на издржавању кривичне санкције са чиме је суд био упознат, имајући у виду доставе преко управе надлежне установе за извршење кривичних санкција на који начин је ускратио могућност овом туженом да активно учествује у поступку. Ово из разлога што се увидом у списе утврђује да је тужба са дописом на одговор овом туженом послата на адресу из тужбе али се вратила неуручена са назнаком да се прималац налази у затвору у ..., а где му је суд и уручио тужбу, након чега је дописом од 19.10.2016. године суд обавештен да је исти спроведен по истеку казне 17.06.2016. године у Окружни затвор у ... на издржавање казне, где му је надаље вршена достава до дана када је отпуштен 17.03.2017. године. Након тога му је достава вршена на адресу из тужбе, и то преко МУП-а до достављања обавештења од 19.01.2019. године и 1.4.2019. године да му позив није уручен јер он и чланови његове породице избегавају контакт са полицијом, а да су провером кроз ЈИС установили да је за њим расписана потрага. Имајући у виду да овај тужени није обавестио суд о промени адресе то су му даља достављања правилно вршена преко огласне табле суда сходно одредби члана 144 ЗПП. Супротно жалбеним наводима, не може се сматрати обавештењем о промени адресе то што је тужени ВВ на записнику о главној расправи од 28.11.2019. године паушално навео да се по његовим сазнањима тужени ГГ налази у иностранству (без достављања адресе) због чега није било места ни примени члана 146 ЗПП. Имајући у виду да је овом туженом тужба уредно уручена то није било места примени члана 81 ЗПП о постављању привременог заступника, на коју законску одредбу се жалбом неосновано указује.

Имајући у виду наведено, а како овај тужени није доставио одговор на тужбу а ни касније у току поступка се није изјаснио на чињеничне наводе тужбе нити на постављени тужбени захтев, то се не може позивати да је био онемогућен да расправља. Туженом је дата могућност да расправља пред судом сходно члану 5 Закона о парничном поступку због чега није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 7 ЗПП.

Остали жалбени наводи овог туженог ГГ (а који нису цењени кроз жалбене наводе туженог ВВ) нису могли бити предмет оцене овога суда с обзиром да нису истицани током поступка, због чега се овај тужени сходно члану 372 став 1 ЗПП на ове наводе не може ни у жалби са успехом позивати.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом чланова 153 и 154 ЗПП, с обзиром на успех тужилаца у спору који су заступани од стране пуномоћника из реда адвоката. Њихова висина правилно је обрачуната имајући у виду вредност предмета спора, применом важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у РС и Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

Са свега изнетог, на основу члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Будући да тужени нису успели у жалбеном поступку, то им не припадају трошкови другостепеног поступка, због чега је на основу одредбе члана 165 став 1 у вези члана 153 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Председник већа -судија
Станислава Митровић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић